

"10 yıl hastalığı" denilen, güçlü kişilerde ve özellikle siyasetçilerde görülen bir çeşit iktidar sarhoşluğu. Büyük Britanya eski Dışişleri Bakanı David Owen, bir kitabında bu sarhoşluğa "Kibir Sendromu" (Hubris Syndrome) adını takmış, Tony Blair ve Margaret Thatcher üzerinden incelemiştir. Robertson'a göre, uzun süre güç sahibi olmanın ve sürekli başarı kazanmanın psikolojik bir faturası var. Kurşun zehirlenmesi gibi bir birikim gerçekleşiyor. Bir süre sonra "lider" gerçeklik duygusunu yitirmeye, olup bitenleri yanlış değerlendirmeye başlıyor. Ülkesinin onsuz yaşayamayacağı sanrısına kapılıyor, iktidarı kaybetmemek için olmayacak işlere kalkışıyor.

Ta ki, vakit erip "nemesis"i tarafından alaşağı edilene kadar!

Demokrasilerde bu "nemesis" bir rakip lider oluyor!

Profesör Robertson birçok ülkede, bu arada ABD'de ve Çin Halk Cumhuriyeti'nde, 10 yıldan fazla cumhurbaşkanlığına izin verilmemesini bu olguya bağlıyor. Çünkü, tarihten deneyimlere bakılarak, iktidar sarhoşluğunun ülkeye ağır zararlar verebileceği sonucuna varılmış.

David Owen'ın anlattığı "Kibir Sendromu" şu belirtilerden anlaşılıyorymuş:

"Kendi imajı konusunda narsist bir takıntı (geri adım atarken yakalanıp 'güçlü adam' imajını kaybetme korkusu).

Ülkenin çıkarlarıyla kendi çıkarlarını aynı şeymiş gibi görme eğilimi...

Kendi kararlarına aşırı bir güven, buna karşılık başkalarının tavsiyeleri ve eleştirilerine yönelik bir küçümseme; kendisini "her şeye kadir" görme duygusu.

Siyasi kurumlara ve hukuk mahkemelerine değil de, yalnızca Tarih'e ya da Tanrı'ya hesap verme eğilimi.

Gerçeklik duygusunu kaybetme ve gittikçe artan bir yalıtılmışlık yönelimi."

Robertson, bu belirtilerin oluşturduğu yetersizliklerin, aşırı güven ve yanlış kararlar şeklinde hayata yansıdığını söylüyor. İnsanlar şaşırıp kalıyorlar."